

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. november 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Nina Lentz
Sagsnr.: 2019-0037-0070
Dok.: 1302759

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 8 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 8 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der indfører mulighed for tvungen medicinsk kastration som straf-retlig sanktion for seksualforbrydere, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ønskes teknisk bistand til et ændringsforslag om, at når en person dømmes for visse seksualforbrydelser, kan retten samtidig træffe afgørelse om, at den pågældende idømmes tids-ubegrænset tvungen behandling med kønsdriftdæmpende medicin (såkaldt ”medicinsk kastration”).

Et sådant ændringsforslag vil kunne formuleres på følgende måde:

**”Æ n d r i n g s f o r s l a g
til
lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere)
(L 9)**

Af (...):

Til § 1

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 79 a indsættes i 9. kapitel:

»§ 79 b. Den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden straffe-retlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse af §§ 216, eller 222, § 223, stk. 2, § 225, jf. §§ 216 eller 222, § 223, stk. 2, kan ved dommen pålægges at blive underlagt behandling med kønsdriftdæmpende medicin ved løsladelsen eller udskrivelsen.

Stk. 2. Et behandlingspålæg efter stk. 1 gives indtil videre.

Stk. 3. Den dømte kan 5 år efter løsladelsen eller udskrivelsen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om behandlingspålægget for retten. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker tidligere. Afgørelsen træffes ved ken-

delse. Går afgørelsen ud på, at behandlingspålægget helt eller delvis oprettholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb.

Stk. 4. Modsætter den dømte sig behandlingspålægget efter stk. 1, træffer politiet bestemmelse om behandlings iværksættelse og yder bistand hertil.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om prøvelsen, fremgangsmåden og gennemførelsen af behandlingspålægget efter stk. 1, herunder politiets bistand hertil.«

[Indsættelse af bestemmelse om tvungen behandling med kønsdriftdæmpende medicin]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Den foreslåede § 79 b, stk. 1, har til formål at indføre en mulighed for, at retten kan idømme visse seksualforbrydere tvungen behandling med kønsdriftdæmpende medicin (såkaldt ”medicinsk kastration”). Den foreslåede ordning vil gælde for personer, der idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse af straffelovens § 216 om voldtægt, § 222 om seksuelt forhold til et barn under 15 år og § 223, stk. 2, om seksuelt forhold til en person under 18 år ved groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed. Ordningen foreslås ligeledes at gælde for personer, der har overtrådt ovennævnte bestemmelser ved andet seksuelt forhold end samleje, jf. straffelovens § 225.

Det følger af det foreslåede stk. 2, at det er retten, der træffer afgørelse om varigheden af den medicinske behandling, og at et behandlingspålæg gives indtil videre, dvs. tidsubegrænset.

Det følger af det foreslåede stk. 3, at den dømte 5 år efter løsladelsen eller udskrivelsen kan forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om behandlingspålægget for retten. I den forbindelse vil retten kunne træffe afgørelse om, at behandlingen skal ophøre. Afgørelsen træffes ved kendelse. Retten skal forkorte behandlingsperioden, hvis retten vurderer, at der ikke længere er risiko for, at den dømte vil begå ny, lignende kriminalitet, selv

om behandlingen afbrydes. Retten skal som ved vurderingen efter det foreslåede stk. 2 inddrage sagkyndig bistand, herunder fra læger, sexologer eller psykologer.

Det følger af det foreslåede stk. 4, at i de tilfælde, hvor den dømte modsætter sig behandlingspålægget, træffer politiet bestemmelse om behandlingens iværksættelse og yder bistand hertil. Politiets bistand vil således kun være nødvendig i de situationer, hvor den domfældte ikke frivilligt møder op, når denne indkaldes til behandlingen, eller hvor den domfældte ved f.eks. at nægte at tage sin medicin afbryder behandlingen inden udløbet af behandlingspålægget.

Det følger af det foreslåede stk. 5, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om gennemførelse og prøvelse af et behandlingspålæg efter stk. 1. Det forudsættes, at der bl.a. vil blive udstedt nærmere regler om, hvilke præparater, der skal anvendes i forbindelse med behandlingen, gennemførelsen af kontrol af, at den domfældte ikke afbryder behandlingen, og de nærmere rammer for politiets bistand til gennemførelsen af behandlingspålægget. Der vil derudover også kunne fastsættes nærmere regler om behandlingen af anmodninger om afbrydelse af behandlingen efter det foreslåede stk. 3. Justitsministeren forudsættes ved fastsættelsen af reglerne at inddrage relevant sagkyndig bistand, herunder fra læger, sexologer eller psykologer.

2. Det er Justitsministeriets vurdering, at en mulighed for at idømme seksualforbrydere tvungen medicinsk kastration vil rejse spørgsmål i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 om forbud mod bl.a. umenneskelig og nedværdigende behandling samt artikel 8 om retten til respekt for bl.a. privatliv og familieliv.

Hertil kommer, at det er et almindeligt anerkendt grundlæggende princip, at medicinsk behandling af personer, kun kan iværksættes med den pågældendes informerede samtykke. Dansk ret er indrettet i overensstemmelse hermed, således at tvangsindlæggelse og tvangsbehandling alene kan ske i henhold til psykiatriloven. Det bemærkes i den forbindelse, at pædofili betragtes som en seksuel afvigelse og ikke som en sindssygdom omfattet af psykiatriloven.

Endvidere kan behandling med kønsdriftdæmpende medicin medføre alvorlige – eventuelt livstruende – bivirkninger så som leverpåvirkninger, tu-

morer og afkalkning af knoglerne. Personer, der modtager en sådan behandling, skal derfor regelmæssigt undersøges og kontrolleres, således at behandlingen kan afbrydes, hvis der optræder komplikationer af en vis sværhedsgrad. Sådan behandling og kontrol kræver derfor også i praksis, at personen aktivt (og frivilligt) medvirker.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte et ændringsforslag, der indebærer, at en person, som er dømt for visse seksualforbrydelser, kan underlægges tvungen behandling med kønsdriftdæmpende medicin.